

„a lőre tolt” helyőrség

IRODALMI-KULTURÁLIS MELLÉKLET

erdély

2018. november I. évfolyam, 5. szám

3 György Attila:
a Nagy Bűh Állat
kicsigrofót hallgat

4-5 Tízéves
az *Aranka*,
szeretlek!

9 Körösi Csoma Sándor
és a logikatanár

11 Demeter Szilárd
a székelyindianokról

„megyünk az
odorba mondja
a lány s már
tereli is fel maga
előtt a létrán

”

VIGYÁZAT, A LAPSZÁM NYOMOKBAN SZÉKELY HUMORT TARTALMAZI!

Lapszámunkat Csillag István műveivel illusztráljuk

látószög

A SZÉKELY IDŐ

Hosszú, románkék személyvonnathoz hasonló szerkezet. Értelmezhetetlen, nem hasonlít más időkhöz, az absztrakt festők kiváló ihletforrása. Az ember felül rá, néz bele a nagy semmibe, elmélkedik, töri a fejét, gondolkodik mindenfélén. Amíg egyik falutól a másikig elér ezzel a végtelen vonnattal, megírhatja élete regényét. A székely idő megfontolt, nem siet el a dolgokat, ráér, kivár, mintha nem volna más dolga, csak ránehezedni az emberre, és bosszantani. Olyan, mintha Szókratész szelleme szállta volna meg a tájat, s minden székelyből gondolkodót akarna faragni.

A várakozások hosszú árnyékká nőnek, az éjszakák ijesztőek, vonítanak a kutyák, lejönnek a faluba a farkasok, és elviszik a kecskéket, a rókák megdézsmálják a tyúkállományt, Tusnádon a medve nem szégyell bemenni a lakóházba, kinyitni a jégszekrényt, s eliszkolni a finom vinettával.

Az ember kívül a nyári kertbe reggelente, s úgy érzi, sok apró kis reggel sűrűsödött bele ebbe az egybe. Megtanul a csendből esőköpenyt varrni, és a hallgatásból kiolvasni az elrejtett érzések, gesztusok, ki nem mondott szavak garmadáját. A székely embert megmérgezte a csigaidő, nem beszél sokat, a 'sok

Varga Melinda

beszéd szegénység' elvéhez igazodik, vakon hiszi, hallgatni arany.

No de, a székely idő nem mindig ilyen lomha. Ha szerelem kóstolgatja a testét, hirtelen japán gyorsvonnattá változik, észre sem vesszük, átrobog a tájon, mintha meg se történt volna. A szerelem errefelé, amilyen hamar jön, olyan hamar megy is. A nők hamar megszembesednek, a férfiak gyorsan válnak nyájas legénykékből mogorva, rigorózus atyafiakká. A székely idő nyomában szapora burjányok nyílnak, és böhömvastag csipős köd kíséri. Olyan, mint lakodalomban a rossz kőményes pálinka vagy fickós bor, másnap is megemlegeted.

örökvers

Ferenczes István

Hull a hó a Hargitán

Örökzöldre, szálfenyőkre
hull a hó a Hargitán,
zúzmara s dér ül a tájra,
pártában a jégvirág.

Pipacsoknak téli párja,
jégből szakadt sóhajág,
fehér, fehér, fehérvirág,
fölkötött most varjú száll.

Csodaszarvas szemöldökén,
agancs ágon gyúlsz te ki,

benned égnek fagyos lánggal
szelid ózek gyöngyei...

Csönd van, csönd van, hófehér csönd,
mintha Holdból hullana,
lebegve száll le a Tejút
milliomnyi csillaga –

Mintha valakinek fájna
száz hiány, jaj de tisztán,
ó, de csöndben szakad a hó,
jaj, hogy hull a Hargitán...